

Hodnocení diplomové práce

Jméno studenta:	Michaela L. Markvartová
Název práce:	Interpretace Platónova Symposia
Druh práce:	magisterská diplomová práce
Hodnotil:	Mgr. Pavel Hobza, Ph.D.
Druh hodnocení:	posudek vedoucího práce
Datum:	18. května 2017

Stupeň hodnocení:	A 1 výborně	B 1- výborně mínus	C 2 velmi dobře	D 2- velmi dobře mínus	E 3 dobře	F 4 nevyhověl
	☐	☐	☐	☒	☐	☐

Bodové hodnocení:

Hodnocení (+)	Stupnice					Hodnocení (-)
	1	2	3	4	5	
Probíhaly pravidelné konzultace *	☐	☒	☐	☐	☐	Konzultace neproběhly
Znalost literatury k tématu	☐	☐	☒	☐	☐	Neznalost literatury k tématu
Kriticky hodnotí zdroje	☐	☐	☒	☐	☐	Nehodnotí použité zdroje
Obsahuje analýzu problému	☐	☐	☒	☐	☐	Nevykazuje analytické schopnosti
Dobrá logická výstavba textu	☐	☒	☐	☐	☐	Špatná logická výstavba textu
Dobrý úvod	☐	☒	☐	☐	☐	Nedostatečný úvod
Ucelený závěr	☐	☐	☒	☐	☐	Nedostatečný závěr
Správně vedený vědecký aparát	☐	☒	☐	☐	☐	Nesprávně vedený vědecký aparát
Kvalitní jazykové podání	☐	☒	☐	☐	☐	Špatné jazykové podání

* Vyplňuje jen vedoucí práce.

Kontrola plagiátorství:

Vedoucí práce zkontroloval text v systému theses.cz a práce není plagiát.

Slovní hodnocení:

Jak naznačuje název, diplomantka se pokouší o interpretaci Platónova dialogu *Symposion*. Práce je rozdělena na dvě hlavní části. V první (2. kapitola) se zabývá obecnými interpretačními problémy, o nichž by měl čtenář *Symposia* vědět (jedná se o obecný problém, jak vůbec Platónovy dialogy interpretovat, a o několik specifických interpretačních problémů spojených s dialogem *Symposion*, především co se týče řeckých názorů na lásku, homosexualitu atd.). Při interpretaci Platóna je tato část důležitá.

V druhé části se diplomantka dostává k samotné interpretaci *Symposia*. Nejprve pojedná o historickém rámci, respektive dvou časových rovinách, jež je třeba při interpretaci dialogu zohlednit (3.1.). Poté přistoupí k samotné interpretaci jednotlivých řečí, přičemž za nejdůležitější považuje Sókratovu řeč (3.2.). Pět předcházejících řečí chápe jako jakési předstupně, které se týkají lidského či přírodního světa. Sókratova řeč nás pak vede do nadsmyslové oblasti. Kromě toho diplomantka nachází mezi jednotlivými řečmi konstitutivní protiklady či – jak říká – „duality“ (3.2.5.).

První část je víceméně uspokojivá. Jedná se sice do značné míry o komplici z různých autorů, nicméně smyslem úvodní části je prokázat porozumění základním interpretačním problémům, což autorka s určitými výhradami prokazuje. Určitým problémem může být například to, že autorka na jedné straně ukazuje různost interpretačních přístupů a straně druhé víceméně neproblematicky konstatuje, že „centrem Platónova myšlení je nauka o dvou světech“ (s. 17), což tváří tvář různosti interpretačních přístupů není zcela samozřejmé.

V druhé části, kde diplomantka přichází s vlastní interpretací dialogu *Symposion*, působí poněkud rušivě forma zpracování. I když – což je důležité – sleduje určitou interpretační linii (viz výše), text působí trochu jako rešerše z různých autorů, s čímž souvisí i to, že by tato kapitola mohla být zpracována důkladněji a podrobněji (a to především proto, že se má jednat o hlavní část práce). Navíc to, že jednotlivé řeči mohou být pojímány jako protiklady, je explicitně řečeno až v samotném závěru kapitoly (předtím se o tom hovoří spíš jaksi mimochodem). Domnívám se, že tento aspekt *Symposia* by mohl být v samotné interpretaci mnohem víc zdůrazněn a rozpracován.

Celkový dojem kazí rovněž ne zcela jasný závěr práce, respektive není úplně jasné, proč se na konci práce vyskytuje „Souhrn“ a následně ještě „Závěr“.

Obecně lze konstatovat, že co se týče základních rysů a tendencí, je práce v pořádku, nicméně v konkrétním zpracování je třeba spatřovat nedostatky. Proto práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji **známkou D**.

Mgr. Pavel Hobza, Ph.D.